

Minnesrikt är särskilt det meningsutbyte, som uppstod till följd av Boströms lärjunges, lektor Ljungbergs, föredrag i Göteborgs vetenskaps- och vitterhetssamhälle, anledningen till den s. k. Ljungbergiska striden, Viktor Rydbergs "Bibels lära om Kristus" och Boströms "Anmärkningar om helvetesläran". Den vidsynthet, för att icke säga frisinthet, varmed dessa ämnen i förtroligt lag behandlades av de högvördiga, måste väcka förvåning, isynnerhet som, ehuru åsikterna voro mycket delade, sammanhållningen i det offentliga var mönstergill. Detta hängde väl tillsammans med den uppfattning, som uttalades av den högkyrkliga Sundberg, att han visserligen icke själv trodde på något helvete, men att ett "bondhelvete" i alla fall vore bra att ha.

Präster äro ju fridens män, men deras blod kunde ändock stundom koka över. En gång vid en middag hemma skulle den lille sirlige teologie doktor Tellbom från Västerås sätta sig, sedan han hållit ett skåltal, men ramlade baklänges, enär hans bordsgranne tillåtit sig det olämpliga skämtet att draga undan hans stol. Tellbom reste sig helt lugnt och började en fortsättning av sitt tal, var till han anknöt en historia från 48 års revolution och de kommunistiska idéer, som då förfäktades. Han talade om, huru Proudhon vid ett folkmöte, för att giva ett målande exempel på deras innebörd, till talarestolen kallat en pojke bland åhörarna och lyftat honom vid håret från marken med orden: "Voilà la vraie propriété!" Därpå fattade Tellbom sin sidokamrat vid håret och lyfte från hans huvud — peruken, med orden: "Voilà la fausse!" Denne fattade skummande av vrede sitt vinglas och slog det i ansiktet på talaren, som å sin sida lugnt bockade sig för honom, torkade sig med servietten och slog sig ner, som om ingenting hänt.

Med representationsförslagets genomförande försvann prästeståndet, och vi sågo sedan sällan de hög-